BOUVIERSUPPORTERS Magazine

Februari 2017
Jaargang 9, nummer52

Stichting Bouviersupporters Oostendorperweg 57 - 7481 VE - Haaksbergen KvK 51469820 IBAN: NL82 RABO 0160 4492 86 Fiscaal nummer 850034814

* 15 pagina's Hoe is het met .....
* Achter de schermen bij....
* Speciale aandacht voor Dotan
* Homeopathie en problemen door vlooien- en tekenbestrijding

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Bouviersupporters BS Bouvier herplaatsingen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd en/-of verspreid zonder schriftelijke toestemming van stichting Bouviersupporters

BOUVIERSUPPORTERS MAGAZINE

FEBRUARI 2017

In dit nummer:

Van de bestuurstafel	**2**
Wie vond een nieuw thuis	**3**
Activiteiten in 2017	**3**
Achter de schermen bij	**5**
Speciale aandacht voor Dotan	**8**
Het verhaal van Atos	**9**
Hoe is het met……..	**10**
Homeopathie en problemen door vlooien- en tekenbestrijding	**27**

Van de bestuurstafel.

De afgelopen twee maanden hebben 14 bouviers een nieuw plekje gevonden.
Wij wensen de nieuwe baasjes heel veel geluk samen met hun nieuwe huisgenoot.

Het jaar 2017 is met hollen en vliegen begonnen.
Begin januari kregen we drie bouviers ter bemiddeling aangeboden die vanwege omstandigheden niet langer bij hun baas konden blijven.

De eerste was Vera.
Vera werd bij ons aangemeld, , toch weer niet, en weer wel, en weer niet. Drie januari kregen wij een bericht of jullie halen haar nu op of we zetten haar gratis af te halen op marktplaats. Vera is op kosten van de stichting in een pension ondergebracht waar Mascha haar geobserveerd heeft. Hoe het verder met Vera is gegaan kunt u lezen op pagina…

De andere twee zijn Jelle en Nova.
Nova en Jelle zijn op 5 januari naar Mascha gebracht. Een week later is er nog een teef (Afke) met een pup (Liv) van net 5 weken bij dezelfde ex-eigenaar weggehaald.
Afke is de moeder van Nova. En Liv is naar de grootst mogelijke waarschijnlijkheid de dochter van Nova.
Het schrijnende en bijna onwerkelijke verhaal van Nova, Afke en Liv kunt u lezen op pagina 5.

Noteert u vast op de kalender: Op 9 april 2017 is de voorjaarwandeling van Stichting Bouviersupporters. Dit keer zullen wij gaan wandelen in de omgeving van Bussloo.
Meer informatie ontvangt u later in uw mailbox.
Vindt u het leuk om mee te wandelen, geef u dan vast op door te mailen naar info@bouviersupporters.nl.

Graag onder vermelding van uw naam, het aantal deelnemers, naam van de hond(en) en uw telefoonnummer !

Team van bestuur en medewerkers van de Stichting Bouviersupporters.

3 maart 2017

Wie vond een nieuw thuis in januari en februari 2017

	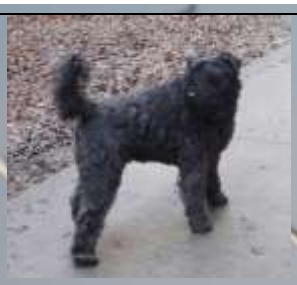		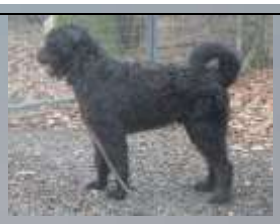	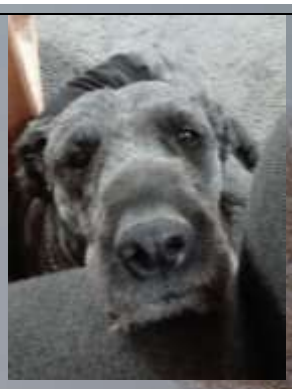
Noa	**Kajam**	**Rambo**	**Mylo**	**Nova**
Diva	**Kim**	**Liv**	**Jelle**	**Vera**
Banjer	**Gunner**	**Woezel**	**Mats**	

Activiteiten in 2017

Stichting Bouviersupporters zelf organiseert regelmatig evenementen, zoals wandelingen en trimclinics. Daarnaast nemen wij ook deel aan de evenementen van de Nederlandse Bouvier Club. In 2017 staat in ieder geval op het programma:

- **9 april 2017: voorjaarswandeling in Bussloo.**
- **18 juni: aanwezig op de KCM van de NBC**
- **3 september: aanwezig op de jonge honden dag van de NBC**
- **10 december: winterwandeling in de omgeving van Haaksbergen**

Via het Magazine, Facebook en de website zullen wij u op de hoogte houden.

Langs deze weg willen wij alle personen die de afgelopen periode een donatie gedaan hebben heel hartelijk bedanken.

Voor sommige boeven is het alles behalve makkelijk om een goed huis te vinden. In sommige gevallen zijn we dan aangewezen op noodopvang of worden er andere oplossingen gezocht.
Dit brengt kosten met zich mee. Afgelopen jaar is dit door uw donaties ook mogelijk geworden voor bijvoorbeeld;

Atos die nu al heel lang in een noodopvang in Duitsland zit en Jupp die er ook geruime tijd heeft gezeten, dit doen we in samenwerking met de Duitse collega's van de Interessengemeinschaft Bouvier des Flandres.

Scooby die uit een nare situatie is gehaald, in de noodopvang terecht kwam, gelukkig herplaatst werd, maar door een noodlottige samenloop kort na plaatsing moest worden ingeslapen

Oude boef Woody en zijn vriendin Amber welke door het overlijden van hun baas zijn herplaatst. De kosten voor Woody kon de nieuwe baas niet op zich nemen, maar de nieuwe baas wil Woody wel een goede oude dag bezorgen. De Stichting kan door uw donaties deze kosten op zich nemen.

Voor Balou en Guus was door hun bazen al een afspraak bij de dierenarts gemaakt om ingeslapen te worden. Door tussenkomst van de stichting leven zij nog. Dit betekende wel dat er voor hun kosten voor opvang gemaakt zijn.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van kosten die de stichting heeft kunnen betalen door uw donaties.

Net als elke vrijwilligersorganisatie zijn wij afhankelijk van giften en donaties. Sinds 1 januari 2012 heeft de Stichting Bouviersupporters de **ANBI status**. Uw gift aan de Stichting Bouviersupporters is daardoor een gift aan een **erkend goed doel**. Als een instelling door de Belastingdienst is aangemerkt als een ANBI, kan een gift van de inkomsten- of vennootschapsbelasting afgetrokken worden (uiteraard binnen de daarvoor geldende regels). De belastingdienst houdt toezicht op het inkomsten en uitgave beleid van de ANBI-instelling. De bemiddeling is en blijft **kosteloos**. De vrijwilligers steken geheel **belangeloos** hun vrije tijd in het helpen van de honden en hun bazen.
Wilt u een donatie doen, dan kan dat op IBAN NL82 RABO 0160 4492 86 t.n.v. Stichting Bouviersupporters te Haaksbergen.

Van 1 januari 2017 t/m 28 februari 2017 heeft Stichting Bouviersupporters:

Ontvangen aan Donaties en van Vrienden	€	902,50	
Ontvangen aan Rente	€	13,37	

Totaal ontvangen			€ 915,87

Daarvan is het volgende uitgegeven aan:

Donatie IG voor Atos	€	300,00	
Kosten begeleiding herplaatsingen	-	294,69	
Kosten opvang en dierenarts Vera, Jelle, Afke, Nova, Liv en Woody	-	967,48	
Representatiekosten	-	20,40	
Websitekosten	-	6,99	
Portokosten	-	19,43	

Totaal			-/- 1.608,99

Resultaat te kort			€ 693,12
			=========

Achter de schermen bij Stichting Bouviersupporters

Zoals we in de vorige magazines al aangaven wordt ons ook vaak raad gevraagd met betrekking tot de meest uiteenlopende zaken waar mensen met hun Bouvier tegenaan lopen. Wij vinden het fijn om hierbij te kunnen helpen en hebben ook altijd onze kynoloog en hondengedragsdeskundige Bert Smallenbroek achter de hand.

Op 5 januari is Nova van 9 jaar door haar voormalige eigenaar naar Mascha gebracht. Hij vertelde haar dat hij zijn nog enige overgebleven hond die dag naar zijn zus zou brengen. Hij wilde geen afstand van haar doen, omdat ze niet goed herstelde van haar sterilisatie.

Nova had een zwaar vervilte vacht, daarom is zij kaal geschoren en met Mascha mee naar huis gegaan. Mascha is met Nova naar een dierenarts gegaan, omdat ze slijm uit de vulva zag komen.
Die dierenarts constateerde een baarmoederontsteking, mammatumoren en bulten op haar rug en poten die er vreemd uitzagen. Ze oogde niet ziek, wel triest en ze sliep veel. Buiten met de andere honden was ze vrolijk. Alle symptomen samen en haar leeftijd maakten van haar op dat moment een ongeneeslijk zieke hond. Maar voor ons niet ziek genoeg om haar op dat moment in te laten slapen.
Ze genoot van het binnen in huis leven en het heerlijk vrij buiten te spelen. Ze voelde zich goed.
Na een oproep op Facebook is Nova op 8 januari opgehaald door haar nieuwe baas die haar nog een geweldige tijd wilde geven.

Even nadat Nova herplaatst is kwamen wij er, via haar chipnummer bij de Raad van Beheer, achter dat Nova niet de hond is die de oude eigenaar gezegd had die ze was. Volgens haar chip is ze niet 9 maar 7 jaar en heeft ze niet de naam die wij hadden doorgekregen van de oude eigenaar.

Inmiddels is de nieuwe baas met Nova voor controle bij haar eigen dierenarts geweest. Deze dierenarts heeft haar onderzocht en daar bleken de mammatumoren en onrustige baarmoeder verdwenen. Raar, maar wel goed nieuws. Helaas lijkt één van de bulten op haar zij waarschijnlijk wel een kwaadaardige tumor te zijn. Die bult wordt, samen met de andere bulten, later weggehaald.

Tot onze verbazing werden wij een week later door iemand gebeld met de vraag wanneer wij een volwassen teef met pup op kwamen halen? Deze honden leefden op hetzelfde adres als waar Nova leefde. De ex-eigenaar van alle honden had tegen de beller gezegd dat wij, bouviersupporters, dat die betreffende week zouden doen. Nog een teef? Een pup??? Daar wisten wij niets van!!

Een dag later is Mascha, samen met een vrijwilligster van de stichting gaan kijken. Ze troffen inderdaad een teef en een pup aan.
Het chipnummer van die teef is ter plaatse gecontroleerd. Uit dat chipnummer bleek het om de hond van 9 jaar te gaan waarvan wij dachten die een week daarvoor geplaatst te hebben.
Deze 9 jarige teef zat met een pup, die begin december geboren is, in een klein hokje en zou de moeder zijn. De pup was zwaar ondervoed en de teef had net als Nova een zwaar verwaarloosde vacht.

Mascha en de vrijwilligster hebben de teef en pup meegenomen en naar het pension gebracht waar zij uitstekend verzorgd werden.
Die oudere teef hebben we Afke genoemd en de pup heeft van ons de naam Liv gekregen.
Afke blijkt dus de zogenaamde gesteriliseerde hond te zijn die de oude eigenaar naar zijn zus zou brengen.

Ook Afke en Liv zijn bij de dierenarts geweest.
Deze dierenarts heeft geconstateerd dat de baarmoeder van Afke rustig is en haar vulva en tepels wel erg klein zijn voor een hond die recent bevallen is. Verder is zij gezond maar heeft wel wat artrose in de achterhand. Liv is te licht maar verder kerngezond. Liv is ontwormd, geënt en gechipt.

Wat er precies gebeurd is weten wij niet.
Maar wij hebben het sterke vermoeden dat de voormalige eigenaar zijn eigen honden verwisseld heeft. Dat hij Nova heeft overgedragen aan Mascha terwijl dit Afke had moeten zijn.
Wij hebben de voormalige eigenaar om uitleg gevraagd maar tot op heden geen antwoord gekregen.

De verwisseling zou betekenen dat Nova de moeder van Liv is en Afke haar oma.
Nova was een zogende teef! (die bij haar kind is weggehaald)
Dat verklaart zo ontzettend veel:
- de ontzettend onrustige baarmoeder van Nova
- waarom de ene dierenarts de mammatumoren ziet die bij de volgende controle verdwenen zijn. .
- waarom Afke geen melkproductie heeft.
- het ondergewicht van Liv. (Ze heeft een week geen moedermelk gekregen!) Hoe Liv zich in leven heeft gehouden weten wij niet zeker. Wij denken dat ze de brokken die voor Afke over het hek gegooid werden heeft gegeten.

Na veel overleg met een fokker en een dierenarts is er besloten Afke en Liv bij elkaar te laten. 'Oma' Afke zorgde voor de pup alsof het haar eigen kind was. Liv ontwikkelt zich goed en groeit als kool door de bijvoeding.

Ook Nova doet het op haar nieuwe adres heel goed en wordt erg in de watten gelegd. Ze wordt elke dag wat vrolijker en van alle kanten ondersteund om hier overheen te komen. Homeopathie, rust en veel liefde. Wat zijn we blij dat we haar niet hebben laten inslapen.

Voor Liv hebben we ondertussen een goed thuis gevonden bij mensen met veel verstand van honden en het opvoeden van pups.

Hoe het nu met de honden gaat kunt u verderop in het magazine lezen.

Alle kosten voor ophalen, opvang, dierenartsen en andere verzorging worden door de stichting betaald.
Samen met de kosten voor Jelle en Vera is er in januari ruim 800 euro betaald.

Van kennelhond naar huiskamerhond

Ik hoor u misschien zeggen: een voormalig kennelhond, begin er maar niet aan in een woonhuis!

Vreemd genoeg is onze ervaring over de afgelopen jaren dat een kennelhond zich binnen wonderbaarlijk snel aanpast. Dit aanpassen gaat zo snel dat het na een paar weken vrijwel onvoorstelbaar is dat de hond zijn hele leven nog nooit binnen is geweest.
De eerste tijd kan het wel zijn dat de hond zijn of haar behoefte in huis doet. Dit is echter maar van korte duur. Binnen no-time weet de hond dat dit buiten moet.

Het gedrag de eerste dagen is nagenoeg gelijk aan dat van een hond die altijd in huis is geweest. Ze lopen je continue achterna (zwaan-kleef-aan-gedrag), terwijl je juist zou denken dat de hond zich gaat afzonderen omdat hij dit gewend is.

Andersom is het een heel ander verhaal. Een hond die altijd binnen is geweest, heeft vaak veel problemen zich in een kennel aan te passen. Dit kan variëren van niet meer willen eten tot lusteloosheid, van janken tot proberen uit te breken of weg te lopen. Soms keert de hond in zichzelf en is de baas het contact met de hond kwijt.

Natuurlijk is het voor een hond een verschil of hij samen met soortgenoten is, of alleen in een kennel zit.
Een hond die altijd buiten, alleen in een kennel (of schuur) heeft gezeten, is bijna te vergelijken met een kettinghond qua gedrag, heel timide en down.

Wanneer een kennelhond in huis opgenomen wordt door een liefdevolle baas, zie je de hond bijna live veranderen. Eindelijk heeft hij zijn "roedel", liefde en aandacht die hij zolang heeft moeten missen.

En wat doen ze dan anders als een hond die zijn hele leven in huis heeft gezeten? Helemaal niets!!!

Wij zijn op zoek naar mensen met honden- en mensenkennis die ons willen helpen.

Wij hebben nog vrijwilligers nodig die voor ons een voorcontrole willen doen bij belangstellenden of kennis met een te herplaatsen hond willen gaan maken. Reiskosten kunnen eventueel vergoed worden.

Lijkt het u leuk dit te doen of wilt u meer weten stuur dan een mail naar info@bouviersupporters.nl

Speciale aandacht voor: Dotan.

Vanwege omstandigheden wordt er voor Dotan een nieuw thuis gezocht.
Dotan is in augustus 2015 geboren. Het is een grote bouvier, met wat werklijnbloed.

Hij is heel lief, maar heeft wel een consequente baas nodig. Hij vertoont nu pubergdrag. Is de grenzen aan het verkennen. Dat uit zich in uitproberen en grommen.
Op cursus doet hij het erg goed, daar buiten heeft hij nogal eens last van bananen in de oren.
Hij is nogal lomp daarom liever niet bij jonge kinderen.
Erg vriendelijk maar wel druk. Kan met honden en katten overweg.

Traplopen kan hij echt niet. Hij is niet gewend veel alleen te zijn.
We zoeken dan ook een nieuw thuis waar hij niet veel alleen thuis hoeft te zijn.

Meer weet over Dotan ? Neem dan snel contact met ons op.

Het verhaal van Atos

In de voorgaande magazines hebben we u uitgebreid geïnformeerd over Atos. Wegens een bijtincident bij zijn vorige baasjes hebben wij Atos ondergebracht in een opvang in Duitsland. Dit om te voorkomen dat hij zou worden geëuthanaseerd. Hij verblijft daar alweer een aantal maanden.

Hij is aanhankelijker geworden. Vindt aaien en kroelen nu heerlijk. Hij was nooit echt agressief maar waarschuwde wel als hij dacht dat iets hem wel eens zeer kon gaan doen, dit had te maken met negatieve ervaringen uit het verleden. Hij zal dit wellicht nog wel houden, kan alleen veranderen als er een enorme sterke vertrouwensband is. Hier in de opvang gaat dit al zeer goed maar bij elke nieuwe persoon moet je dit weer opbouwen.

In het vorige magazine schreven we dat er aanmeldingen voor hem waren. Helaas is de ene persoon niet op de afspraak verschenen (hij heeft zich niet eens afgemeld) en bij de ander bleek later dat Atos mee moest om de krant op straat te verkopen.

Een leuke anekdote over Atos.
Hij krijgt nu al een tijdje gewoon droogvoer, dat verdraagt hij goed en hij lust het heel graag.
Af en toe te graag, dan schrokt hij het als een gek op en kotst het daarna weer uit. Daarom wilden ze hem in de opvang hem een anti schrok bak geven.
Om de levertijd te overbruggen kwamen de meisjes met het idee om een dikke steen in z'n bak te leggen. Wat denk je dat Atos doet?

Hij trekt zijn enorme bek open, pakt heel voorzichtig de grote steen en gooit die uit z'n bak en gaat onverstoord z'n brokken opvreten.

Atos gaat met M. zijn verzorgster af en toe een uurtje trainen buiten het erf.
In de kennel in de auto, andere honden die ze tegenkomen, nieuwe indrukken, alles is geen enkel probleem voor Atos.

Meer over Atos kunt u hier lezen: http://www.bouviersupporters.nl/atos.html

Hoe is het met ……

In het afgelopen kwartaal kwamen er bij ons heel veel berichtjes binnen over herplaatsers. Hoe het nu met ze gaat, wat de ervaringen van de baasjes zijn. De meeste zijn erg leuk en enthousiast. Soms zijn de berichten wat minder, omdat er toch werk aan de winkel is om de betreffende bouvier op het juiste spoor te krijgen. Van al deze berichten genieten wij toch, omdat er hoe dan ook samen met de nieuwe huisgenoot hard gewerkt wordt er iets moois van te maken. Wij willen deze berichten, goed of minder goed, en in de woorden van de bazen zelf, graag met onze lezers delen

Noa

Vanwege omstandigheden werd de twee jaar oude Noa bij ons aangemeld. Op 24 december 2016 was de kennismaking. Die is goed verlopen. Noa is mee. (Ook Noa komt van het adres waar Afke, Nova, Jelle en Liv vandaan komen. Ze was erg mager.) Mevrouw huilde van geluk. Ze zei dat ze alle tijd van de wereld hebben om elkaar te leren kennen. Dat Noa nu op haar plekje is.

Update 23 januari
Toen Noa bij mij kwam woog ze nog maar 20 kilo. Nu weegt ze 30 kilo.
Op de foto kunnen jullie hoe ze is opgeknapt. Ze heeft weer een kontje. Ze kan wel de hele dag eten. Ze doet het super. Ze is lief en vrolijk. Rent het hele land over. Is een lust om te zien.
Ze gaat ook met de kat goed om en is heel sociaal naar andere honden.
Liefs en duizend maal dank

Kajam

Kajam van 5 jaar is een bouvier zoals een bouvier hoort te zijn.
Lief, aanhankelijk en trouw. Hij staat zijn mannetje.
Een hele fijne hond. Helaas door omstandigheden moest er een nieuw thuis voor hem gezocht worden.

Op 24 december is hij verhuisd.

Het eerste bericht:
"Het was een lange reis, maar de moeite waard.
Wat een geweldige hond!!!
We hebben een lange wandeling gemaakt met Kajam en zijn baas.
Alles is super verlopen. We zijn dolgelukkig met hem. "
's Nachts gaat het nu goed. Vandaag eerste keer wat langer alleen vanwege werk. Was goed gegaan.
Gisteren ruim 20 familie leden over de vloer gehad: heel relaxt geweest. Lomp is hij wel maar daar is hij bouvier voor. Zijn aan de slag gegaan met commando's daar valt nog wel het een en ander te leren voor hem.

Hij begrijpt dat we sommige dingen niet willen. Dingen die we hem aan willen leren gaat rustig aan beter. Niet te vlug want dan is hij de kluts kwijt. Hij snapt nu ook dat wie er ook weggaat degene ook weer terugkomt dus het piepen en de onrust zijn grotendeels weg. Is dol op aandacht, spelletjes doen, mee mogen naar buiten.
Het enige wat ik best spannend vind is dat hij nogal makkelijk gromt tegen andere honden, voornamelijk tegen grote, als hij niet even mag snuffelen. Als ze niks doen is het snuffelen en klaar maar anders is hij wel pittig.
Hij zit natuurlijk nog steeds aan de riem ook in het bos dus of dat extra scheelt weet ik niet. Maar dat vind ik wel zorgelijk. Verder zijn we erg blij met hem, is erg lief en gezeglijk. We houden zijn vorige baas op de hoogte met verhaaltjes en foto's via de app wat hij heel fijn vindt. Kajam waakt ook al echt. Het tuinpad is zijn terrein en dat laat hij even weten. Maar hij is geen blaffer. Het voelt erg eigen met hem op dat ene punt na. Hoop dat dat ook goed komt, want ben gewend aan vorige hond die altijd relaxt was en confrontaties uit de weg ging.

Rambo

Rambo is een hele fijne hond, maar echt met 1 baas. Is met kleine kinderen opgegroeid nu 3 en 10, maar hij is erg beschermend naar hen. Daarom werd er een nieuwe baas voor hem gezocht.
Op 28 december is Rambo verhuisd. Het is allemaal goed gegaan. Ook met de andere hond gaat het goed.

Januari 2017
In huis gaat het prima. Maar buiten draait hij compleet door bij fietsers en auto's. Hij reageert niet op een speeltje, voer of aandacht.
Hij is super eerlijk. Maar ik heb echt alle technieken geprobeerd. Als ik op tijd ben zijn aandacht heb en op ongeveer 1 meter van de weg ben gaat het maar dat werkt niet als je naar de winkel loopt. Ik heb een afspraak met een instructeur van de rottweiler vereniging
Ik wil zeker weten waar ik nu mee bezig ben de juiste aanpak is. Dan zet ik wel door. Maar ik word er moedeloos van. Heb een paar dagen gedaan langs de weg gezeten. Hij blaft echt heel erg en mensen gingen zich er aan storen. Nu loop ik langs de weg waar een hekwerk staat tussen het fietspad en de weg en dan blijf ik zijn aandacht vragen met keertwendingen.

Februari
Helaas kwam deze instructeur niet opdagen!
Ik baal wel, maar ga nu contact opnemen met de werkhondenvereniging hier. Het schijnt dat die ook een goede instructeur hebben die een meer moderne vorm van africhting hanteert. Belonen i.p.v. dwang.

Bram (Kim)

Vanwege omstandigheden was de driejarige Kim weer bij zijn fokker terug gekomen. Op 6 januari is Kim verhuisd.

De reis is prima verlopen.
Hij heeft zelf zijn naam uitgekozen haha. Bij mooie Bram gaat de kop scheef en is er alle aandacht. Dus het is Bram.
Thuis eerst aan de riem door de kamer. Daarna af naast de leunstoel. Hij is gefixeerd op mij en wil voortdurend een poot om me slaan. Ik negeer hem maar of stel hem gerust.
Er is gelukkig nog geen aandacht voor onze valkparkiet. Eten wil hij nog niet. Was bij de fokker ook zo de eerste dagen.
We hebben een wandeling met hem gemaakt en hij trekt behoorlijk. H. heeft regelmatig bochtjes gemaakt en volg gezegd. We hebben hem net weer meegenomen in de auto om boodschappen te doen. H. bleef bij hem in de auto zitten. Wat een emoties vandaag. Voor hem maar ook voor ons.
Februari
De nieuwe baasjes zijn superblij met hem. Hij heeft zelfs al 2 vakanties in het vooruitzicht. Eerst gaat hij met z'n baasjes naar Italië en dan in het najaar naar Frankrijk. Er is nog 1 klein aandachtspuntje, hij vindt niet elke andere hond leuk, maar daar wordt volop aan gewerkt. Hij is ook al een paar kilootjes afgevallen.
Hij heeft een grote tuin tot z'n beschikking en er wordt lekker veel met hem gewandeld.

Vera

Vera is opgegroeid bij haar fokker en heeft daar 14 maanden hoofdzakelijk doorgebracht in een kennel. Vera is door haar fokker via Marktplaats verkocht. Degene die haar gekocht heeft was er vanuit gegaan dat, gezien de leeftijd van Vera, dit goed zou gaan met hun bouvier van 5 jaar.

Vanaf dag 1 ging het echter niet tussen beide bouviers. Met de dag werd dit erger. Er heeft menig vechtpartij plaatsgevonden. Vera is door de oudere bouvier in haar oog gebeten waardoor ze blijvend letsel aan dit oog heeft opgelopen.
Na drie weken werd er, om erger te voorkomen, besloten dat het voor Vera het beste was om haar weer te herplaatsen.
Vera is toen naar een paardenstoeterij gegaan. Daar kreeg zij echter te veel vrijheid en werd er niet genoeg met haar ondernomen. Ver ging haar eigen vertier zoeken. Dat resulteerde in weglopen.
Vera werd bij ons aangemeld, toch weer niet en weer wel en weer niet. 3 januari kregen wij een bericht of jullie halen haar nu op of we zetten haar gratis af te halen op marktplaats. Vera zou contactgestoord zijn en heel erg op zichzelf.

Op 4 januari heeft Mascha haar opgehaald en naar het pension gebracht. Zij heeft Vera geobserveerd om te zorgen dat de juiste baas voor haar werd gevonden. Ze zag in Vera een lieve, aanhankelijke, ietwat schichtige hond die met veel aandacht en beweging een geweldig maatje zou kunnen worden.

Op 21 januari is Vera verhuisd.
Het eerste bericht:
De reis is goed verlopen. Ze heeft alles in huis verkend en is nu gaan liggen.
We weten nu hoe ze aanhaar kale neus komt! Ze steekt steeds haar neus in onze knieholte of oksel. Ze zoekt gewoon echt contact. Je ziet haar gewoon genieten als ze gekriebeld wordt. Wat een geluk dat wij haar een mooie toekomst mogen geven. Jullie super bedankt.

De eerste nacht heeft ze wel een plas in huis gedaan. Verder hebben we haar niet gehoord. Ze vraagt de hele dag aandacht. Heel even alleen thuis blijven gaat goed. Ze schrokt wel heel erg met eten. Maar ze weet al dat ze eerst moet gaan zitten voordat ze wat krijgt.
Vera heeft al veel geleerd en heeft voor ook al veel voor haar onbekende dingen meegemaakt. Ze nog veel dingen spannend. Buiten gaat ze af en toe helemaal uit haar dak. En luisteren dat ze doet. Iedereen is jaloers.

In de auto is ze heel rustig, haar in de auto krijgen gaat met moeite en als ze eruit mag gaat dat heel snel en paniekerig. Ze wil dan zo snel mogelijk bij de auto weg. Ze moet dus nog leren dat autoritjes leuke uitjes zijn.
Bij de dierenarts is gebleken dat haar ene oog duidelijk beschadigd is en dat er staar in zit. Ook de lens in haar andere oog is niet helemaal helder meer. Verder is ze goedgekeurd.

26 februari
Met kleine stapjes wordt ze steeds zekerder. Ze heeft 100% vertrouwen in mij en wordt door haar ook belaagd als ik beneden of thuis kom. Gelukkig wordt het contact met J. langzaam aan ook beter als hij door het huis loopt, maar ze begroet hem heel voorzichtig. Hij durft haar ook niet buiten los te laten. Het is duidelijk dat ze naar mannen veel afwachtender en voorzichtiger is. Maar als hij eenmaal zit zoekt ze hem telkens op.

Jelle

Jelle is samen met Nova vanaf het zelfde adres bij Mascha gebracht.
Hij heeft bijna zijn hele leventje in een kennel doorgebracht. Hij is angstig voor mannen. Vooral voor grote, forse mannen in donkere kleding/werkkleding.

15 januari is de kennismaking geweest. Die is goed verlopen. Ook met de mannelijke baas geen enkel probleem. Hij had Jelle al vaker ontmoet en vanaf pup was er al een ontzettende klik tussen hun.
Een week later was de kennismaking van Jelle met hun eigen honden. Ook dat is goed gaan en Jelle met hun mee gegaan.

Mascha was daarbij aanwezig. Haar verslag:

"Jelle was erg onzeker vanmorgen door de mensen die met Vera kennis kwamen maken. Ik kreeg hem niet uit zijn kennel. Vera heeft gelukkig geholpen om hem op te halen.

Hij lag als een bang diertje achter in de auto. Later ging hij af en toe even naar buiten kijken.
Maar o wat griezelig. Toen kwamen we bij het wandelgebied. Ik had hem een tuig en een halsband omgedaan voor de zekerheid, zodat hij er niet uit angst vandoor kon gaan. De mensen lieten hun honden uit de auto en toen wilde Jelle ook wel.

Eerst even gelopen, hij achteraan, en daarna kennismaking. Hij is niet meer gestopt met kwispelen, vooral hun reu is erg lief vindt Jelle. Ik heb de lijn aan meneer gegeven en met hem liep Jelle ook gewoon mee.
Snuffelen en de wereld ontdekken, prachtig om te zien. Joggers en andere honden reageert hij ook niet op.

Toen weer naar de auto. Hij was die rit veel meer relaxed en keek om zich heen en ging slapen. Bij de mensen eerst nog even een klein stukje gelopen. Hun reu gaf een grom omdat Jelle veel te opdringerig deed. Dat accepteerde hij gelijk. Samen de tuin in gelopen en daar de riemen af. Ook niks aan de hand. Hij benadert hun honden heel vriendelijk.

Wij naar binnen en hij liep zo met de hele meute mee. Binnen ook helemaal niet onrustig. De andere 2 gingen liggen, dus hij ook. Hun teef is ook af en toe wat kattig, maar niks raars. En dat mag ook best. Hij moet grenzen leren kennen. Ze zitten keurig naast elkaar bij het krijgen van wat lekkers. Match made in heaven noemen ze dit volgens mij. Zo'n ander hondje, onvoorstelbaar. Wat heeft hij een klik met hun.

Het gaat steeds beter met Jelle. Hij heeft alleen de eerste nacht even wat gepiept.
Hij kan het vooral met Bilay goed vinden. Iris wijst hem nog wel eens zijn plaats.

Wandelen gaat steeds beter. Hij durft nu zelfs wel eens voorop te lopen. Hij is nog wel heel schrikkerig, maar ook dat gaat steeds beter.

Als het er op aan komt is hij niet bang. Waaks zelfs.

Nova

Nova is een teef van 9 jaar (dat werd tegen ons gezegd) die op 5 januari samen met Jelle naar Mascha gebracht is. Ze was helemaal vies en vervilt. Ontzettend bedankt Dries Van de Bunte voor het kosteloos scheren, knippen en wassen. Je bent een topper!

Daarna is Nova bij Mascha gaan logeren.

6 januari is Mascha met haar naar de dierenarts geweest, omdat ze slijm uit de vulva zag komen.

Nova is ziek. Ze heeft een open baarmoederontsteking, mammatumoren (melkklierkanker) en meerdere bulten op haar lichaam die de dierenarts niet vertrouwt.

Ze heeft een antibioticakuur en pijnstillers gekregen, maar is NIET meer te opereren. Dit zou een te zware ingreep voor haar zijn. De potentiële nieuwe baas die we voor Nova hadden is te veel van huis om haar de aandacht te geven die ze nu verdient.

Op Facebook hebben we een oproep gedaan waarin we aangegeven hebben dringend op zoek te zijn naar een adres waar ze haar laatste dagen, weken, maanden door mag brengen.

Ze is erg lief en aanhankelijk en op dit moment absoluut nog heel happy!
We zoeken een adres waar meestal iemand thuis is waardoor ze zoveel mogelijk zorg en aandacht kan krijgen. Andere honden zou eventueel wel kunnen, maar bij mij (Mascha) thuis is ze erg dominant tegen mijn eigen honden. Hoe ze bij katten is weten we niet.

Wij zullen uiteraard de nota's van de dierenarts voor medicatie, uiteindelijke euthanasie en crematie betalen. Alle zorg vindt in overleg met ons plaats en we willen er alles aan doen om haar leven in ieder geval op het laatst zo fijn mogelijk te laten verlopen.

Dat heeft deze lieve meid zo ontzettend verdiend!

Het bericht werd veel gedeeld en al heel snel kregen we aanmeldingen van mensen die Nova wel in huis wilden nemen.

UPDATE 8 Januari

Vandaag was de kennismaking en die is goed verlopen. Mevrouw ging lekker bij Nova op de grond zitten. Nova kwam meteen voor een aai. Nova is dol op aandacht. Alles is goed doorgesproken.

Nova is verhuisd.

Namens het hele team BEDANKT dat je Nova is huis hebt willen nemen om haar nog een fijne tijd te geven.

Zoals u op pagina 5 heeft kunnen lezen heeft het verhaal van Nova nog een zeer onverwachte wending gekregen.

Even nadat Nova door haar nieuwe baas opgehaald was kwamen wij er, via haar chipnummer bij de Raad van Beheer, achter dat Nova niet de hond is die de oude eigenaar gezegd had die ze was. Volgens haar chip is ze niet 9 maar 7 jaar en heeft ze niet de naam die wij hadden doorgekregen van de oude eigenaar.
Ze blijkt ook nog grootst mogelijke waarschijnlijkheid bij haar nog heel jonge pup weggehaald te zijn.

Inmiddels is de nieuwe baas met Nova voor controle bij haar eigen dierenarts geweest. Deze dierenarts heeft haar onderzocht en daar bleken de mammatumoren en onrustige baarmoeder verdwenen. Helaas lijkt één van de bulten op haar zij waarschijnlijk wel een kwaadaardige tumor te zijn.

Op 24 februari is Nova gesteriliseerd en zijn de tumor en de talgbulten weggehaald. Het is een heel heftige operatie geweest. Ze had veel littekenweefsel in de buik door een aantal keizersneden. Na de operatie heeft ze een flinke bloeding gehad in de wond van de sterilisatie. Haar temperatuur was op een gegeven moment nog maar 35.8. Hoogstwaarschijnlijk zijn er geen uitzaaiingen van de tumor. Dat is heel goed nieuws.

2 maart
vanmiddag om 15.30 terug naar dierenarts.
Nova drinkt vanaf gisteren ontzettend veel. Heb in de bijsluiter gekeken van de Carpodryl en daar staat in dat in zeldzame gevallen er nierbijwerkingen kunnen optreden. Dus laat haar dus maar even controleren.

Morgen terug om urine te brengen. Wordt dan op suiker getest en kijken hoe de concentratie van de urine is. Mocht de concentratie niet goed in evenwicht zijn wordt er bloed geprikt in verband met haar nieren. Ligt hoogstwaarschijnlijk niet aan de pijnstilling, omdat ze deze al 6 dagen heeft.

(Afke)

Afke van 9 jaar is op 11 januari samen met Liv uit een schrijnende situatie gehaald. Liv is niet haar pup maar ze heeft er wel voor gezorgd alsof het haar eigen pup was. Ze heeft ruimschoots ervaring daarin. Ze heeft meerdere nesten gehad. (meer dan goed voor haar is geweest helaas.)

Samen met Liv is zij naar een pension gebracht. Als Mascha met Liv weg ging voor socialisatie mocht zij natuurlijk mee.

Afke is ook bij de dierenarts geweest. Zij is gezond, maar heeft wel wat artrose in de achterhand.
Toen Liv de leeftijd bereikt had waarop zij op eigen benen kon staan is Afke verhuisd.

Ze is bij Cees en zijn bazen gaan wonen. Afke wordt nu Truus genoemd.

Voordat zij is verhuisd heeft Mascha haar nog even getrimd. Maar omdat het nog vrij koud was heeft ze haar nog niet gewassen. Daar heeft Truus zelf wat op gevonden. Ze is bij aankomst in haar nieuwe thuis meteen maar de vijver in gestapt.

Haar nieuwe baasje heeft haar daarna gelijk maar even gedoucht. Vond ze prima.
Ze loopt kwispelend rond en is dol op aandacht.

De eerste nacht heeft ze haar nieuwe baasjes wakker gehouden. Ze durfde de trap niet op. Ze hebben haar naar boven gedragen. Daar was ze bang voor het laminaat. Daarom hebben ze overal dekens neergelegd. Wandelen gaat prima. Ze neemt alles in zich op. Ze is nog wel gespannen. Dat is logisch na alles wat ze heeft meegemaakt. Ze zoekt ons wel op.
Ze is heel lief. Ze doet haar behoefte nog wel in huis. We behandelen haar nu even als een pup. Dus naar buiten na het slapen, spelen en eten. Gaat helemaal goed komen.
Sinds gisteren gaat ze vaak naast Cees liggen.Cees moppert wel af en toe maar laat het wel toe.
Truus is het denk ik gewend.
Ze likken elkaars oren helemaal schoon. Niet echt smakelijk maar zal wel iets honds zijn.Er wordt nog niet gespeeld, maar denk wel dat het helemaal goed gaat komen. Cees moet ook wennen om niet meer alleen te zijn.

Truus is loops, verborgen loops zelfs.
Maar voor Cees is het absoluut niet verborgen, hij is hopeloos verliefd, joelt de hele dag, eet niet, is zeer onrustig en dringt zich op aan Truus.
Om toch wat rust te krijgen is Cees nu even uit logeren. Hij wordt d.m.v. een injectie chemisch gecastreerd, zodat hij wat rustiger zou moeten worden .
Truus zal over 2 maandjes worden gesteriliseerd dus dan kunnen ze zonder escapades gezellig samen zijn.

Liv

Liv was bijna 5 weken en woog maar 1500 gram toen Mascha en een vrijwilligster haar samen met haar "oma" Afke opgehaald hebben.
Liv heeft het bijna een week zonder haar moeder en dus moedermelk overleefd.

In het pension er is op advies van een fokster gelijk begonnen met het geven van melkpoeder en vlees pap.
Ook is zij gelijk ontwormd. Onvoorstelbaar veel wormen kwamen uit dat kleine lijfje.

Met 6 weken is Liv gevaccineerd en gechipt.
Mascha heeft haar (samen met Afke) aan zoveel mogelijk nieuwe dingen laten wennen. Het is een pittige dame. Die nu al precies weet wat ze wel en niet wil. Ze was nergens van onder de indruk.

Toen Liv bijna 8 weken was is "oma" Afke herplaatst en is Liv bij de mensen van het pension blijven wonen. Zij waren helemaal verliefd op haar. Zij hebben veel verstand van honden en veel ervaring met pups.
Liv ontwikkelt zich goed en heeft de grootste lol met de tweejarige Max.

28 februari
Nou, met Liv gaat het super. Gisteren de laatste enting gehad en ze weegt nu 7,75 kg.

Dikke maatjes met hun grote hond, de kleine hond wil haar nog wel eens even op haar nummer zetten, maar dat is wel goed voor Liv. Het is een heerlijke donderstraal. 1 maart de laatste keer naar puppie spelen bij Bert. 14 maart beginnen ze bij de NKC.

Bajja

In december 2014 werd Bajja bij ons aangemeld. Haar baasjes gingen verhuizen en Bajja kon niet mee. Uiteindelijk is ze toch mee gegaan en het ging in eerste instantie best goed. Maar na een aantal weken bleek dat Bajja toch niet gelukkig was en was het beter dat zij ging verhuizen. Op 29 maart 2015 is Bajja naar haar nieuwe thuis gebracht. Bajja heeft wat problemen met haar oren. Ze is aan 1 oor doof vanwege het ontbreken van het trommelvlies. Het andere oor is ook steeds ontstoken. In augustus is ze daaraan geopereerd. Nu is ze onderbehandeling van Mirjam Kooy om het bloedoor en de ontstekingen te behandelen met klassieke homeopathie.

Februari 2017

Met Baja gaat het heel goed. Alhoewel M. wel denkt dat ze wat autistisch is.
Ze kan bv bij een wandeling ineens bij flat gaan zitten en minutenlang naar de muur staren, pas als Margreet haar aanraakt is ze er weer bij.
Het autorijden gaat ook beter.
M. had een andere auto gekocht en sindsdien deed ze niet anders dan janken en piepen tijdens de rit.
Met de oren gaat het ook prima, geen ontstekingen meer.
11 jaar wordt de dame en ze is nog hartstikke fit.
Elke dag genieten.

Tinkel

27 februari 2017. Vandaag 1 jaar geleden, net wakker, gaat de telefoon. Marian van Stichting Bouviersupporters of we nog interesse hebben in een heel jong pupje? Ongeveer 9 weken. Zo ja? Kun je haar vanmiddag al ophalen als de klik er is. Ik had tot 12.30 de tijd gekregen om mijn man te bellen en te beslissen.
Nu dat was niet moeilijk de wens was er al een tijdje voor een 2e boef.
Dus Marian gebeld met maak maar afspraak. Later in de middag was het dan zover. Het was liefde op het eerste gezicht. Ook thuis Met onze Delko.
We zijn jullie zo dankbaar hiervoor Tinkel heeft ons leven een stuk rijker gemaakt. Ze is een echte boeven dame geworden met haar streken en dolle buien. Maar bovenal onze knuffelboefje.
Dames bedankt en een knuffel en poot van Tinkel en Delko.

Babs (Pucks)

8 januari 2017 "Hoi Bouviersupporters,

Na lange tijd weer even een korte update over onze Babs (voorheen Pucks) voor jullie magazine.
Over drie maanden is ze alweer twee jaar bij ons, de tijd gaat snel!

Babs is inmiddels een ontzettend keurig opgevoede hond. Ze volgt instructies goed op, is lief, aanhankelijk, speels, ontzettend enthousiast en erg zorgzaam voor onze zoon van bijna een jaar. Samen kruipen ze achter de blokken en ballen aan en ze is erg waaks over hem.
Ze is het liefst buiten en het is langer dan een jaar geleden dat ze weg liep, iets wat voorheen dagelijkse kost was. Ze loopt zelfs zo nu en dan los in het bos en dan blijft ze keurig bij ons. Ook de kapper is enthousiast over onze Babs, ondanks het soms pijnlijke trekwerk.

Na een wanhopige start in 2015 hadden we niet durven hopen dat het zo'n lieve hond met super gedrag zou kunnen worden."

Mazzel en Mix

Nog even enkele foto's van Mix en Mazzel.

Zielig he, maar als ik een nachtje op stap geweest ben, doet mijn pootje erg veel pijn.
In mijn straathondenperiode is deze waarschijnlijk gebroken en niet behandeld.
De dierenarts zei, dat het nu te laat is, dus moet ik maar niet weglopen dan heb ik er niet zoveel last van.

Een badje voor de kindjes, maar Mix vindt dat ook wel heeeeeel lekker als het warm is.

Zo liggen wij in de keuken bij het vrouwtje heerlijk stoeltje stoeltje

En dit is onze plek als we buiten moeten blijven, dan kunnen we ieder op een tweezitsbank relaxen.

Pbls (Woezel)

Vanwege omstandigheden werd er voor de negen maanden jonge Woezel een nieuw thuis gezocht. Woezel leefde buiten en in de schuren. Verder heeft zij niets geleerd en is ook nog nooit getrimd. Op 11 februari is zij verhuisd.

De reis is goed gegaan. Ze is super vrolijk.
Ze is een beetje onrustig, maar er is goed contact mee te krijgen.
Net met zijn alle een rondje gelopen. Ze deed het prima. Honden, fietsers, mensen allemaal geen probleem.
Alleen rijdende auto's vindt ze eng en wil ze achteraan. Na 10 auto's ging het een stuk beter.
Ze luistert al naar haar nieuwe naam. We noemen haar Pbls (Pebels). Wat een kanjer. We zijn blij met haar.

Vannacht piepte ze eerst wel wat. Ze is echt mijn schaduw .... Geef haar daarvoor niet veel aandacht. Maar waar ik ben ligt zij aan mijn voeten, of loopt mee voor de voeten. Loop regelmatig naar boven en dan ligt ze bij de deur en soms te piepen.

Vandaag een langere wandeling, met ook onze buur-cq logeerhond. Dat ging prima! Met het teefje van de overburen was het wederzijds grommen. Ze is een pittige dame, die het kaas niet van haar brood laat eten.
Ze heeft tot nu toe keurig buiten geplast en gepoept.
Er ligt hier nu echt een heel dik pak sneeuw. Wat een drama als ze in huis komt, ze lijkt wel een sneeuwpop. Haar met een handdoek doen lukt niet. Ze is echt bang voor graaiende handen.....

Pbls is getrimd!
Het was een drama, wassen en föhnen lukte niet. Scheren gelukkig wel, met een muilkorf, dat dan weer wel.....
De typische bouvier look zit er nog niet in .....Ze heeft een prachtig lijfje.
Er zijn nog wel zeker wat grote punten van aandacht maar dat komt goed.

25 februari
Toch nog maar een berichtje over onze nieuwe top hond! Ben zóó trots op haar dat ik het even moet delen....
Ze doet het voortreffelijk!!! Past zich goed aan, is echte maatjes met Boco, leert veel van hem, loopt sinds dag 1 los en komt in 99,9% van de gevallen terug.
Sinds anderhalve week is ze loops. Op zich is dat niet fijn als ze pas zo kort in haar nieuwe omgeving leeft, maar desondanks doet ze het zo goed!

We laten haar wennen aan veel verschillende situaties, hard rijdende auto's zijn nog steeds wel eng. Joggers, fietsers, mensen, in de auto, winkelen, in een cafeetje iets drinken, treinen vindt ze alleen maar leuk!

Vooral zijn er vorderingen op gebied van aanlijnen, aanraken en alleen zijn. Ze vertrouwt steeds meer. We zijn zo trots op haar.

Guus

Voor de 1,5 jaar jonge Guus was door de ex-eigenaren de afspraak voor euthanasie bij de dierenarts al gemaakt. Guus is door ons opgehaald en in een pension geplaatst. Na training is hij eind oktober 2016 herplaatst.

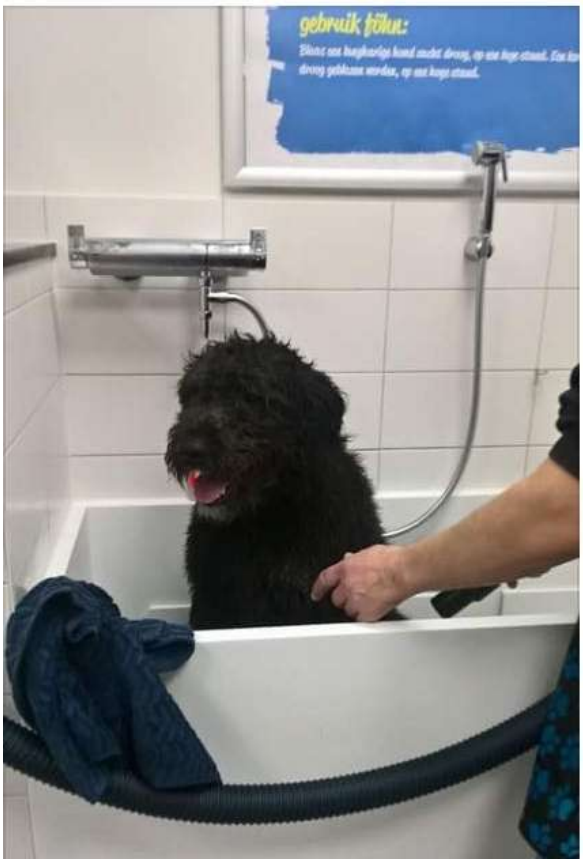

Guus in de wasstraat. Guus gaat niet zo vaak in bad, maar nu was hij toch wel erg vies en hij rook niet al te "lekker " meer. Gelukkig is er hier sinds kort een hondenwasstraat. Ideaal.
Guus was erg makkelijk. Geen gejank of gespartel. Goed gedaan Guus. Dit kan zo heel af toe wel eens.

Mara

Mara is in december 2016 herplaatst. Mara kon niet alleen thuis zijn.

Update 23 januari:

Het gaat super met Mara.
Verlatingsangst? Niks van te merken Was binnen 1 dag klaar.
Mevrouw loopt met beide boeven en de teckel los in centrum van de stad.
Gaat zonder problemen mee in tram, bus, trein, alles zonder aangelijnd te zijn.
Ze zijn een bezienswaardigheid en worden vaak gefotografeerd.

Mara luistert perfect. Enige is dat ze af toe opspringt tegen joggers.
Maar dan alleen als B. het even niet in de gaten heeft.
Op het moment dat we aan de telefoon zitten wilde Mara het ijs op, 1x een HIER van B. en klaar.

Wat super hè.

Woody

Woody en zijn vriendin Amber zijn door het overlijden van hun baas herplaatst. De kosten voor Woody kon de nieuwe baas niet op zich nemen, maar de nieuwe baas wil Woody wel een goede oude dag bezorgen. De Stichting neemt deze kosten voor een deel op zich.

Ik zag dat het inmiddels al zo'n twee maanden geleden is dat ik jullie een bericht heb gestuurd.
De tijd gaat snel; eind van de maand zijn Woody en Amber hier alweer een half jaar.

Het gaat goed met alle twee. Woody loopt nog steeds aardig mee met zijn 12 jaar en trekt zelfs af en toe een sprintje als hij los mag lopen. Amber struint bijna dagelijks heerlijk door het Amsterdamse bos hier vlakbij, achter vogels en eekhoorns aan; en ze is lief tegen iedereen: mens, hond of kat. Het was bovendien prachtig met al die sneeuw.

We zijn - we hebben het tot het uiterste uitgesteld - toch weer met Woody naar de dierenarts geweest.
In oktober had hij een hotspot op zijn rug, vlakbij zijn staart. Die was na behandeling zo goed als weg, maar de plek bleef irriteren. We hebben verschillende dingen geprobeerd, maar hij werd er gek van. Dus toch maar de dierenarts, die hem begin van deze maand een antibioticumkuur heeft gegeven. Die slaat goed aan. Woody is niet meer aan de plek geweest en de huid ziet er veel beter uit. Op advies van de dierenarts zetten we deze kuur nog 10 dagen voort en dan moet het helemaal over zijn. We hoeven in principe niet meer terug te komen. Maar helaas wel twee rekeningen.

Wat ontvangen foto's

Hiep hiep hoera Ruva is vandaag 4 jaar!
Mijn meisje is al dik verwend met een lekker saucijzenbroodje. Kado had ze al gehad een fetch 'n treat, waar ze heel druk mee is.

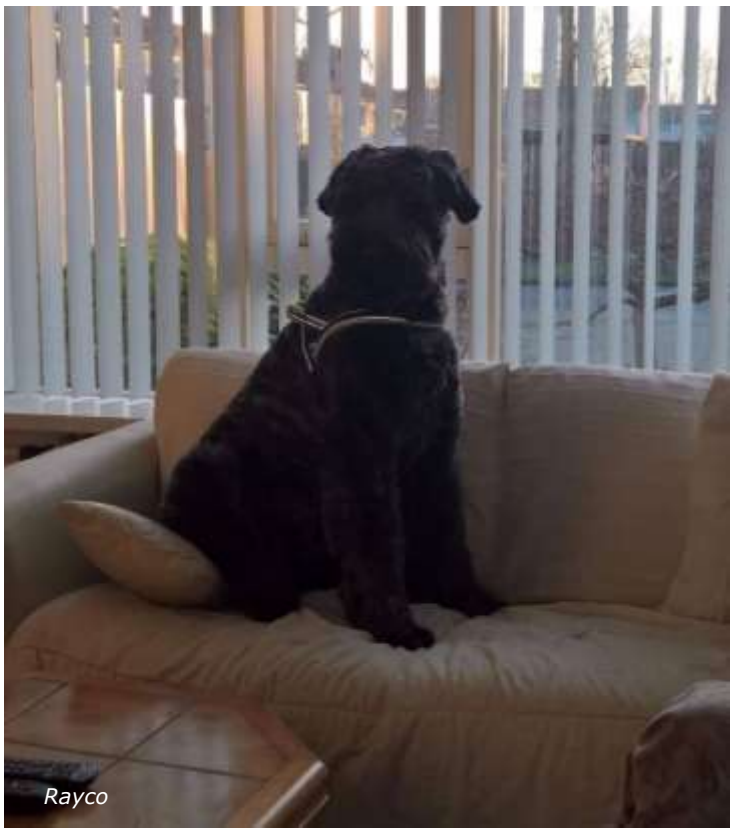

Rayco

Nikan en baas. Vrienden voor het leven.

Banjer

Taco

Homeopathie en problemen door vlooien- tekenbestrijding

Ik heb dit onderwerp al eerder in een artikel besproken, maar de vragen blijven terugkomen omdat het jaarlijks een steeds terugkerend probleem is. Ik heb inmiddels de eerste volgezogen teek alweer gevonden. Dus ook hier rijst de vraag 'wat doen we dit jaar met de vlooien en teken?'

Welke middelen?
Onlangs werd een uitzending van Radar gewijd aan een vrij nieuw maar ook omstreden teken- en vlooienbestrijdingsmiddel. Het middel is sinds enige tijd veelvuldig in het nieuws omdat er meldingen gemaakt zijn van epileptische aanvallen en zelfs sterfgevallen na gebruik. Het middel staat dus al aardig onder vuur. Als je internet erop naleest zijn de verhalen en hoeveelheid meldingen schrikwekkend.

Persoonlijk ben ik niet zo'n voorstander van anti-parasitaire middelen die oraal (via de mond) ingegeven moeten worden. 'Erin is erin' en als er dan problemen ontstaan, zie dat dan nog maar eens ten goede te keren. Bovendien vind ik het vreemd om een insecticide of een vergif in te laten nemen, omdat het opgenomen wordt in het bloed. . Als er dan toch gif gebruikt wordt, hou het dan aan de buitenkant van het dier.

Mijn voorkeur heeft het om indien mogelijk gebruik te maken van natuurlijke middelen, omdat hierbij de kans op schadelijke bijwerkingen klein is. Nadeel is dat veel middelen dagelijks opgebracht moeten worden. In sommige gevallen is de werking van natuurlijke middelen niet afdoende. Als de infectiedruk, de kans op het oplopen van parasieten, hoog is of als een dier, meestal door gezondheidsredenen, veel parasieten aantrekt is gebruik van een chemisch middel aan te raden. Ik adviseer een middel te gebruiken wat je aanbrengt op de huid, een spot-on, waar het via de talglaag verspreid wordt (hoewel de werkzame stof Fluralaner van het nieuwste en omstreden vlooien- en tekenmiddel ook als 'spot-on' op de markt is). De spot-on middelen werken misschien minder lang, maar op de huid of in de bloedbaan is een groot verschil.
Het gebruik van het één sluit het gebruik van het ander ook niet uit. Het is mogelijk om alleen een chemisch middel te gebruiken als een natuurlijk middel niet meer of niet voldoende werkzaam blijkt te zijn.

Waarom ontstaan er problemen door het gebruik van chemische middelen?

Afhankelijk van de erfelijke belasting, de gevoeligheid voor chemische middelen, de fysieke gesteldheid, de medicijnbelasting, de biografie en leeftijd is de kans op het ontwikkelen van klachten bij de ene hond groter dan de bij de ander. Hoe zwaarder het lichaam belast wordt door bovenstaande omstandigheden, hoe minder vitaal het dier zal worden. En als je minder vitaal bent, krijgt het herstelvermogen het steeds moeilijker om de balans te herstellen en neemt de kans op problemen toe. Dieren die vitaal zijn en waarbij het herstelvermogen weinig te verwerken heeft, zullen makkelijker een chemische belasting uitgescheiden hebben dan dieren waarbij dit niet het geval is. Een jong dier loopt zeer waarschijnlijk minder kans om problemen te krijgen dan een ouder en/of belast dier. Hoewel een jong dier onderliggend een al dan niet bekende of erfelijke belasting kan hebben waardoor het bij het eerste gebruik direct raak kan zijn. Als dit gebeurt is het, hoe treurig ook, echt een typisch geval van enorm veel pech hebben.

Wat gebeurt er bij problemen?
Nadat het een keer is mis gegaan zal de gevoeligheid voor chemische middelen tot uiting komen. Er kunnen op 2 manieren problemen optreden.

Er kan door stapeling van gifstoffen vroeg of laat een klacht tot uiting komen.
Chemische middelen die via de bloedbaan in het lichaam komen worden door nieren en lever verwerkt en uitgescheiden. Bij het eerste gebruik en voldoende vitaliteit hoeven er geen problemen te ontstaan. Als lever en nieren continue op volle toeren moeten werken, omdat na 3 maanden een nieuwe dosis het lichaam binnen komt en het hele verwerkings- en uitscheidingsproces opnieuw begint, kan dat bij minder vitale dieren snel mis gaan.
In het hele proces van verwerken en uitscheiden blijven er altijd gifstoffen achter, zeker als een lichaam minder vitaal is en dus minder effectief die gifstoffen eruit kan werken. Door overbelasting van nieren en lever kunnen de stoffen niet meer of niet voldoende uitgescheiden worden en ontstaat er schade aan deze organen, waardoor deze nog minder in staat zijn het ontgiftingsproces te doorlopen. Er ontstaat zo een stapeling van gifstoffen en komen problemen soms pas na meermalig gebruik tot uiting.

De tweede mogelijkheid is dat na het eerste gebruik direct problemen optreden.
Sommige chemische middelen kunnen de bloed-hersenbarrière doorbreken. De normaal intacte bloed-hersenbarrière, de barrière tussen de bloedvaten en de hersenen, behoort het centraal zenuwstelsel te beschermen. Als dit niet goed functioneert kunnen chemische middelen de hersenen bereiken en problemen veroorzaken met betrekking tot het centraal zenuwstelsel. Vergiftigingsverschijnselen in de vorm van convulsies of neurologische trillingen kunnen dan optreden.
Dit is een welbekend probleem bij rassen die behept zijn met de zogenaamde MDR-1 gen deficiëntie. De collies en Zwitserse witte herders of honden met een Blue Merle vachtkleur zijn bekend met de MDR-1 gen deficiëntie. Maar ook dieren die niet tot deze rassen of dieren met andere vachtkleuren kunnen in de problemen komen omdat de bloed-hersenbarrière om wat voor reden dan ook doorbroken wordt. Dit zijn de dieren waarbij na het eerste gebruik van een middel direct klachten optreden.

Wat als er problemen ontstaan?
Afhankelijk van de klacht die ontstaat als gevolg van het gebruikte vlooienmiddel kan daar met homeopathie op ingesprongen worden. We hebben middelen die de gevolgen van vergiftiging kunnen opheffen. Het is afhankelijk van de duur van de klacht of de behandeling voldoende en/of volledig effect heeft. Als er schade is ontstaan welke niet meer omkeerbaar is, voldoet het niet alleen de vergiftiging te verhelpen. Dan kom je in een behandelingstraject waarbij de chronisch geworden klacht behandeld en rustig gehouden kan worden met behulp van homeopathie.

Homeopathie bij problemen met parasieten en/of gebruik van vlooienmiddelen
De homeopathische behandeling kan zich richten op verschillende aspecten met betrekking tot problemen door parasieten en het gebruik van vlooienmiddelen.

Allereerst is er de groep waar dit artikel over gaat. De dieren die een overreactie of vergiftigings-verschijnselen vertonen op het vlooien- en tekenbestrijdingsmiddel. Dieren waarbij, in het ergste geval, de bloed-hersenbarrière doorbroken is. Hierbij is uiteraard het eerste doel om de vergiftigingsverschijnselen op te heffen, waarna vervolgd kan worden met het behandelen van de overgebleven mogelijk chronisch geworden klachten.
Dan zijn er de dieren, die ondanks dat er van alles gedaan wordt aan bestrijding, aantrekkelijk blijven voor vlooien en teken. In deze gevallen kan de behandeling erop gericht zijn de weerstand van het dier te verhogen. De gastheer moet minder aantrekkelijk zijn voor vlooien en teken wat betekent dat er gezorgd moet worden dat hij weerbaarder wordt. De behandeling is er dan op gericht te zoeken naar de oorzaak van de verminderde weerstand.
En als laatste is er een groep die als gevolg van parasieten klachten hebben. We zullen met de homeopathische middelen zorgen dat de klachten tot rust komen en bekijken waarom het dier parasieten heeft en daar minder weerbaar voor is. Nadat de klachten tot rust gebracht zijn, kan de behandeling afgerond worden met het verhogen van de weerstand.

Welk middel uw dier krijgt voorgeschreven hangt af van de aard en hevigheid van de klacht, de aanleiding (waardoor is de klacht ontstaan?), welke symptomen vertoont uw dier, de gevoeligheid van uw dier en indien bekend zijn reactie op voorgaande ziektes en aandoeningen. Weet u ook nog welke problemen zich bij familieleden voordoen, dan maakt dat het beeld voor mij helemaal compleet.

Door de behandeling, ook als deze zich hier in eerste instantie niet direct op richt, verbetert de weerstand en vitaliteit va uw dier waardoor het dier minder aantrekkelijk en bevattelijk wordt voor parasieten, omdat het dier letterlijk weerbaarder wordt en ongewenste gasten beter buiten kan houden.

Mocht u vragen hebben over een behandeling voor uw dier of wilt u meer informatie over homeopathie, dan kunt u contact met mij opnemen, zie www.mirjamkooy.nl voor contactgegevens.
Mirjam Kooy is klassiek homeopaat voor dieren in de driehoek Deventer-Zutphen-Apeldoorn.

Bronvermelding:
http://isbravectosafe.com/bravecto-files/104-OPEN-BRIEF-AAN-ALLE-DIERENARTSEN-IN-NEDERLAND-BELGIE-OVER-ANTI-TEKENMIDDELEN.pdf

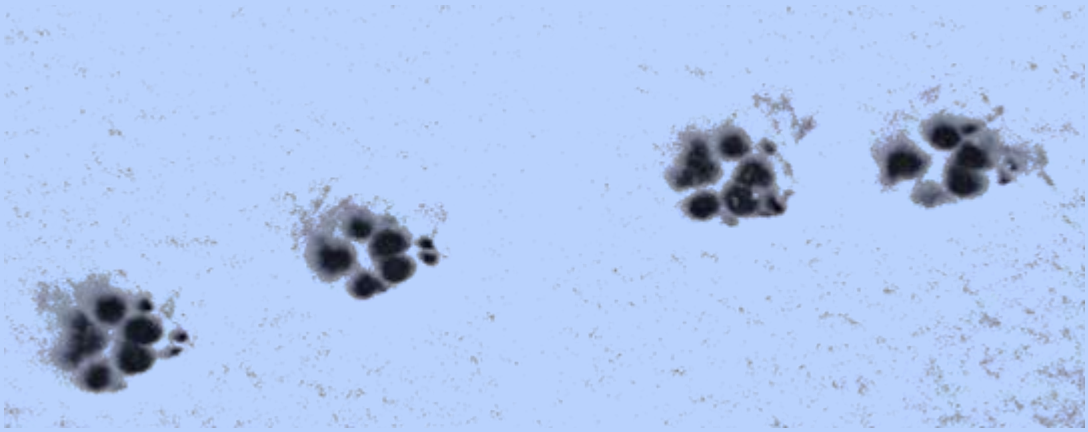

Stichting Bouviersupporters

Oostendorperweg 57 / z
7481 VE Haaksbergen

Kamer van Koophandel
Enschede nummer 51469820

IBAN: NL82 RABO 0160 4492 86
BIC : RABONL2U
Fiscaal nummer 850034814

Voor bemiddelingszaken kunt u bellen met
Jantina op 06 82001851
Marian op 0049 2822 977956
Mascha op 06 55814099

E-MAIL:
info@bouviersupporters.nl

Bezoek onze website!
http://www.bouviersupporters.nl/

of **Facebook**

Het volgende Bouviersupporters Magazine verschijnt:

april 2017

Hebt u tips, wetenswaardigheden, evenementen die u onder de aandacht wilt brengen?

Wilt u meeschrijven voor het bouviersupporters magazine?

Stichting Bouviersupporters werkt samen met
Nederlandse Bouvier Club
Interessengemeinschaft B.d.F.
Bert Smallenbroek (Kynologie Kolham)
Anoek Schipper (Dierenkliniek De Watermolen,Haaksbergen)

info@bouviersupporters.nl

Wilt u,
naast meeleven, meelezen, misschien zelfs meeschrijven, ook een meer actieve invulling geven aan de herplaats- en asielbouviers?

Wilt u het goede werk voor de Bouviers en hun baasjes financieel ondersteunen?
Dat kan!

Rabobank Haaksbergen-Enschede
IBAN NL82 RABO 0160 4492 86
BIC: RABONL2U
t.n.v.
Stichting Bouviersupporters
Haaksbergen